

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,
Nadejda Toma,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru și avocatul Gafton Mihai în numele inculpatei Tacu Olga, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Tacu Olga Filip, născută la 26.10.1976, originară din s. Ohrincea, r-nul Criuleni, domiciliată în mun. Chișinău, str. Gheorghe Madan, 44/2, ap. 35.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.02.2014 - 03.04.2015;

instanța de apel: 23.04.2015 - 10.06.2015;

instanța de recurs: 25.09.2015 - 22.03.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 03 aprilie 2015, Tacu O. a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal și liberată de răspundere penală din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, dispunându-se încasarea de la Tacu O. în beneficiul SRL "GONVARO-CON", cu titlu de prejudiciu material a sumei de 317 460 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 16.09.2008, Tacu O. activînd în calitate de contabil al SRL "GONVARO-CON", cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 19/2, conform dispoziției de plată nr. 030751, din 16.09.2008, a primit suma de 317 460 lei, pe care urma s-o introducă pe contul bancar al societății și să efectueze operațiuni de transfer, iar ca urmare, folosind situația de serviciu și contrar obligațiilor pe care le avea în virtutea funcției deținute, prin înșelăciune și abuz de încredere suma nominalizată nu a fost

depusă pe contul SRL "GONVARO-CON", cauzându-i persoanei juridice o daună materială în proporție deosebit de mari.

Inițial, prin rechizitoriu inculpatei Tacu O. i-a fost imputată săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*, însă, instanța de fond verificând argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, a conchis că, învinuirea adusă inculpatei Tacu O., ca atare, este întemeiată doar fragmentar, acțiunile ultimei fiind incorect calificate de către acuzatorul de stat în temeiul art. 191 alin. (5) Cod penal, necesitând reîncadrare juridică a acțiunilor inculpatei potrivit art. 196 alin. (4) Cod penal, *cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire*, deoarece în cazul *delapidării*, bunurile aflate în gestionarea sau administrarea infractorului sunt transformate de către acesta într-un bun al său, sunt trecute efectiv în stăpânirea sa, creînd posibilități de a se comporta față de bun ca față de un bun propriu, de a efectua acte de dispoziție cu privire la acel bun, iar în cazul săvârșirii faptei de *cauzare de pagube materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere*, făptuitorul obține profituri de sine stătător și nu din bunurile sustrase, ci prin exploatarea ilegală a bunurilor proprietarului care urmau să fie predate în contul proprietarului.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și avocatul Gafton M. în numele inculpatei, care au solicitat:

- *procurorul*, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatei Tacu O. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că:

- anume inculpata a intrat ilegal în posesia sumei de 317 460 lei, deoarece suma nominalizată nu a fost introdusă pe contul bancar al SRL "GONVARO-CON" și nu a fost transferată pe alte conturi;

- inculpata a informat administrația SRL "GONVARO-CON" și poliția, despre faptul că, suma menționată ar fi fost sustrasă pe ascuns de persoane necunoscute, în timp ce ea nu se afla în automobil, ceea ce a generat pornirea urmăririi penale în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, astfel inducînd intenționat organul de urmărire penală în eroare;

- la emiterea sentinței și recalificării acțiunilor inculpatei, instanța nu a apreciat declarațiile ultimei, potrivit cărora pînă a depista lipsa banilor, ea a intrat în sediul BC „Moldova Agroindbank” SA, de pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, pentru a depune suma de 317 460 lei pe contul SRL "GONVARO-CON" și a depistat lipsa banilor cînd s-a întors la mașină, care era parcată în fața băncii pentru a lua sacoșa cu bani;

- *avocatul Gafton M., în numele inculpatei, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motivul lipsei în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii.*

În argumentarea apelului avocatul a invocat că:

- în sentință este indicat că, fapta inculpatei s-a manifestat doar prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului, nefiind indicat în ce constă acest comportament;

- Secrieru V., angajat al SRL "GONVARO-CON", avea însărcinarea s-o însoțească pe inculpată la instituțiile financiare, însă, neonorându-și obligațiile de serviciu, a părăsit automobilul unde se aflau banii și ca rezultatul acestuia au fost sustrași de persoane necunoscute, fapt ce nu constituie neexecutarea cu bună credință a obligațiilor de serviciu din partea inculpatei Tacu O.

- în speță nu există legătură cauzală, deoarece după cum a fost menționat mai sus, banii ar fi fost sustrași de Secrieru V. ori de alte persoane;

- prima instanță a ignorat hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, din 12.05.2010, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea părții vătămate SRL "GONVARO-CON", către inculpata Tacu O. privind încasarea prejudiciului material în mărime de 317 460 lei, din motivul multiplelor încălcări a legislației financiare de către partea vătămată și lipsei vinovăției inculpatei în dauna cauzată întreprinderii;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 10.06.2015, a fost respins ca fiind nefondat apelul avocatului Gafton M. declarat în numele inculpatei Tacu O., admis apelul procurorului, casată, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința, în latura penală și pronunțat în acest sens, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care inculpata Tacu O. a fost liberată de răspunderea penală în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, în rest, sentința fiind menținută.

5. Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, corect a reîncadrat acțiunile inculpatei Tacu O. în dispoziția art. 196 alin.(4) Cod penal, însă a omis să se expună asupra faptului că, scopul acesteia nu a fost însușirea bunurilor părții vătămate, or fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel, inculpata, vina de comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, menționând că dispoziția de plată pentru primirea banilor din casierie a semnat-o ea, fiind responsabilă de acești bani împreună cu șoferul Secrieru V.

Instanța de apel, raportând probele: - *procesul-verbal de cercetare la fata locului din 16.09.2008 și tabelul fotografic (f.d.7-10, vol. I); - contractul individual de muncă nr. 37/06 din 02.10.2006 (f.d. 75-77, vol. I); - ordinul nr. 107/06 - K din 02.10.2006 (f.d. 105, vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 09.02.2009 (f.d.58, vol. I); - ordinul nr.87/1 din 16.09.2008 (f.d. 74, vol. I); - dispoziția de plată nr. 030 751 din*

16.09.2008 (f.d. 70, vol. I); - ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău din 03.01.2014 (f.d. 115-117, vol. II), la circumstanțele cauzei a conchis asupra vinovăției inculpatei Tacu O. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal or, materialul probator acumulat denotă indubitabil că, inculpata, a primit suma de 317 460 lei în gestiune, în scopul expres indicat în ordinul corespunzător, fapt recunoscut de ultima, fiind răspunzătoare pentru integritatea acesteia și pentru realizarea scopului prestabilit.

Astfel, învinuirea inculpatei Tacu O. în temeiul art. 191 alin. (5) Cod penal, înaintată la urmărirea penală și susținută de procuror în ședința de judecată a instanței de fond și în instanța de apel, nu cuprinde *latura obiectivă* a infracțiunii de *delapidare*, deoarece aceasta poate fi realizată doar prin *însușirea ilegală* a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, astfel, acuzarea nu a demonstrat că, inculpata ar fi *însușit/delapidat* mijloacele bănești în sumă de 317 460 lei, sau o parte din suma respectivă, încât neîntrunirea elementului dat al infracțiunii incriminate de acuzare exclude învinuirea adusă și, concomitent, confirmă, prin prisma celor sus-menționate, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că acuzarea nu a prezentat careva probe ce ar demonstra că, acțiunile/inacțiunile inculpatei au fost îndreptate spre *însușirea* sumei nominalizate, or la caz există o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală (*ordonanța Procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău, din 03.01.2014*), prin care se confirmă lipsa dovezilor în acest sens.

Astfel, potrivit dispoziției de plată nr. 030751, din 16.09.2008, sumă de 317 460 lei, i-a fost eliberată lui Tacu O., care urma să procedeze în conformitate cu ordinul nr. 87/1, din 16.09.2008, privind executarea sarcinilor de serviciu, însă, contrar dispozițiilor prestabilite, inculpata a lăsat banii fără supraveghere și, în rezultat, SRL "GONVARO-CON", i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Instanța de apel a respins argumentul apărării referitoare la existența *hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 12.05.2010*, or motivele invocate în cadrul dosarului civil și cele ce au stat la baza emiterii prezentei decizii sunt distincte și nu pot fi invocate ca dovadă a lipsei în acțiunile/inacțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, precum și nu exclud răspunderea civilă a acesteia rezultată din infracțiunea comisă, ceea ce generează dreptul părții vătămate la compensarea prejudiciului cauzat.

În continuare, instanța de apel a reținut că, infracțiunea comisă de către Tacu O. prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, se consideră o infracțiune mai puțin gravă, iar de la data comiterii 16.09.2008 și pînă la 10.06.2015, au expirat mai mult de 5 ani și, în concordanță cu dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (2) Cod penal, coroborat art. 389 alin. (4) pct. 3), alin. (6) Cod de procedură penală, s-

a impus pronunțarea unei decizii de condamnare cu liberarea lui Tacu O. de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului prescripției.

Referire la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că, soluția instanței de fond este una corectă, or în speță se întrunesc cumulativ toate cele 3 elemente ale răspunderii delictual-civile prevăzute la art. 1398 alin. (1) Cod civil, deoarece fapta ilicită constă în însăși comiterea de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, *consecințele prejudiciabile* sunt exprimate prin retragerea sumei de 317 460 lei, din proprietatea SRL "GONVARO-CON", iar *legătura de cauzalitate* între fapta ilicită și urmările prejudiciabile sunt dovedite prin aceea că, retragerea din proprietatea părții vătămate a sumei a constituit o consecință directă a acțiunilor/inacțiunilor inculpatei.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare, procurorul și avocatul Gafton M. în numele inculpatei Tacu O., care solicită:

- *procurorul*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel un s-a pronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor prezentate de acuzare, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate;

- versiunea precum că banii ar fi fost sustrași a fost combătută de către partea acuzării, iar în aceste condiții, s-a concluzionat cert, că *obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal (suma de 317 460 lei) a fost însușită în mod ilegal și fraudulos de către inculpata Tacu O., or suma menționată a fost primită de către ea de la întreprindere, fapt contrasemnat personal de către aceasta în dispoziția de plată nr. 030751, din 16.09.2008;

- instanța de judecată nu a ținut cont de declarațiile martorului Secrieru V., din cadrul ședințelor de judecată, potrivit cărora, responsabilă de banii primiți de la întreprindere era contabila Tacu O., suma de 317 460 lei, nu putea fi sustrasă de nimeni, deoarece el permanent s-a aflat fie în automobil, fie în imediata apropiere a acestuia (la o distanță de aproximativ 2-3 metri), care era încuiat și nu avea careva urme de spargere ori deteriorări a căilor de acces;

- instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile inculpatei, potrivit cărora, ultima a intra în bancă pentru a depune banii pe cont, fără a-i lua din mașină, or în opinia acuzării aceste declarații sînt absolut inventate în vederea evitării răspunderii penale pentru fapta criminală comisă;

- instanțele de judecată în mod ilegal au recalificat acțiunile inculpatei conform prevederilor art. 196 alin. (4) Cod penal;

- *avocatul Gafton M. în numele inculpatei*, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, casarea acestora ca fiind ilegale și neîntemeiate, cu dispunerea achitării inculpatei Tacu O.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- acțiunile inculpatei nu poartă un caracter penal și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate;

- instanțele de judecată, indică numai că fapta inculpatei Tacu O. s-a manifestat doar prin comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare față de bunurile încredințate, iar bunurile proprietarului nu au trecut în posesia făptuitorului;

- faptul că martorul Secrieru V., neonorându-și obligațiunile de serviciu, a părăsit automobilul unde se aflau banii și-n rezultat aceștia au fost sustrași nu constituie neexecutarea cu rea credință a obligațiunilor de serviciu din partea inculpatei;

- potrivit materialelor cauzei, cuantumul sumei sustrase din automobil nu a fost stabilit, nefiind stabilit nici faptul aflării acesteia în posesia ilegală a inculpatei, or obiectul material al art. 196 Cod penale în coroborare cu art. 284-318, 512-514, 522 Cod civil, determină că nu orice drept de creanță poate fi pus în sarcina inculpatei;

- instanțele inferioare, nu au stabilit modalitatea de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau (și) abuz de încredere, prin ce ele sau evidențiat și care a fost mecanismul obținerii folosului sau a profitului în urma utilizării lor de către inculpata Tacu O.;

- între obligațiunile de serviciu ale inculpatei și dauna apărută nu există legătură cauzală, deoarece după cum a fost menționat mai sus, banii au fost sustrași de martorul Secrieru V., care avea obligațiunea de ai păzi ori de către persoane străine;

- inculpata activînd în calitate de contabilă, executa și obligațiunile de casier, ceea ce în temeiul art. 123 Cod penal, i-au fost atribuite la moment împuterniciri de persoană cu funcții de răspundere, fiind imposibilă încadrarea acțiunilor primei în temeiul art. 196 Cod penal;

- motivarea sentinței contrazice dispozitivul acesteia, or potrivit pct. 4. al sentinței, instanța a stabilit că învinuirea adusă inculpatei este întemeiată doar fragmentar, în pct. 13., se stabilește faptul juridic că inculpata urmează să primească și să depună pe contul SRL "GONVARO-CON" suma de 100 000 lei,

dar instanța de fond încasează din contul inculpatei sub formă de prejudiciu material 317 460 lei și în pct. 17. se menționează că, la caz există o hotărîre definitivă a organului de urmărire penală, potrivit căreia lipsesc careva dovezi care să scoată la iveală că inculpata Tacu O. ori martorul Secrieru V., ar fi sustras suma de 317 460 lei care i-au fost încredințați;

- inculpata a acționat în deplină concordanță cu indicațiile primite de la patron și obligațiunile impuse ei ca contabil (casier) și martorului Secrieru V. ca transportator și pază a inculpatei și a banilor transportați;

- argumentele instanței de apel cu referire la hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12.05.2010, unde inculpata a fost eliberată de răspundere civilă, este arbitrară și nebazată pe argumente legale ori nu pot două hotărîri judiciare să afirme fapte contrar opuse una alteia.

6.1. Partea civilă, directorul SRL "GONVARO-CON", Postolachi P. a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, care a solicitat menținerea hotărîrilor instanțelor inferioare în partea admitterii integrale a acțiunii civile, fără modificări.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța este în drept să-l admită cu casarea hotărîrii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare, atunci cînd eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale, totodată verificînd dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra admitterii recursurilor declarate și casării totale a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept prezente în cauza dată.

În esență, potrivit argumentelor invocate de recurenți se constată că aceștia formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prevăzute la pct. 6), 8), 10) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală. Or, partea acuzării invocă că instanța de apel eronat a reîncadrat acțiunile inculpatei din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal, iar partea apărării menționează că, în general instanțele greșit au dispus condamnarea inculpatei în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, deoarece acțiunile acestea nu poartă un caracter penal și nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Colegiul penal lărgit avînd în vedere esența erorilor invocate de recurenți și constatînd că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale cu privire la delimitarea infracțiunii *de delapidare a averii străine*, de cea a *cauzării daunelor materiale prin înșelăciune și abuz de încredere*, se va expune în contextul ce urmează asupra delimitării nominalizate și erorilor admise la etapa judecării apelurilor.

Așadar, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

În susținerea celor menționatei, relevante sunt și prevederile din *pct. 14.7. al HP CSJ nr. 22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Deci, statuînd asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în *pct. 4. al prezentei decizii*, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretînd eronat prevederile legii penale.

Instanța de recurs consideră că soluția instanțelor inferioare privind recalificării faptelor comise de inculpată din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 196 alin. (4) Cod penal, adică de la infracțiunea de *delapidarea a averii străine* la infracțiunea de *cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere*, este afectată de erori de drept prescrise de *pct. 6) și 12) din art. 427 Cod de procedură penală*, or greșit s-au apreciat și încadrat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probatoriu.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 113 Cod penal, atât prima instanță, cât și cea de apel, era obligată să deducă din actele cauzei „(...)determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală”.

Față de cele menționate, Colegiul penal lărgit amintește că, potrivit dispoziției art. 191 Cod penal, delapidare a averii străine se consideră însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului.

Prin *însușirea* ilegală a bunurilor se prezumă, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra.

În speță, se constată că instanțele inferioare au conchis asupra reîncadrării acțiunilor săvârșite de inculpata Tacu O. în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, deoarece învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu cuprinde *latura obiectivă* a infracțiunii imputate și probele acumulate la materialele cauzei nu confirmă că masa patrimonială a inculpatei Tacu O. a fost mărită din contul sumei vizate.

Potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală la judecarea apelului, instanța de apel trebuie să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar conform art. 417 pct. 8) Cod de procedură penală în conținutul deciziei instanța, de rînd cu alte cerințe, trebuie să descrie temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției date. Instanța de apel a ignorat aceste prevederi legale, adoptînd o hotărîre ilegală și neîntemeiată.

Colegiul penal lărgit menționează că, printre criteriile de delimitare a infracțiunilor de *delapidarea a averii străine și cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere*, se consemnează că, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal făptuitorul nu obține în posesie careva bunuri concrete ale victimei, ci se eschivează în mod fraudulos să-i transmită acesteia bunuri care i se cuvin ori se folosește de ele în detrimentul victimei. Deci, dacă am fi în prezența infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, aceasta nu poate presupune luarea din posesia victimei a bunurilor, or în caz contrar am fi sub incidența art. 191 Cod penal.

Astfel, conform practicii judiciare și doctrinare, noțiunea de “dobîndire ilicită” este echivalentă cu cea de “sustragere”. În sensul legii, se consideră sustragere - luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

Raportînd cele statuate mai sus, la argumentele aduse în textul deciziei instanței de apel, precum că *învinuirea adusă inculpatei Tacu O. în temeiul art. 191 alin. (5) Cod penal, înaintată la urmărirea penală și susținută de procuror în ședința de judecată a instanței de fond și în instanța de apel, nu cuprinde latura obiectivă a*

infracțiunii de delapidare, deoarece aceasta poate fi realizată doar prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, acuzarea nedemonstrând că, Tacu O. ar fi însușit/delapidat mijloacele bănești în mărime de 317 460 lei sau o parte din acestea, astfel încât, neîntrunirea elementului dat al infracțiunii incriminate de acuzare exclude învinuirea adusă și, concomitent, confirmă, prin prisma celor sus-menționate, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, Colegiul penal lărgit conchide că versiunea instanței de apel în această parte nu coroborează cu probele acumulate la dosar.

Prin urmare, Colegiul lărgit menționează că instanța de apel greșit a considerat că, *latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, se realizează prin cauzarea de daune materiale proprietarului prin înșelăciune sau abuz de încredere, în speță, aceasta întrunindu-se prin faptul că, în urma inacțiunilor inculpatei, proprietarul mijloacelor bănești în sumă de 317 460 lei, al cărui angajată era inculpata, a fost privat de acestea, ce constituie obiectul infracțiunii, ieșind din proprietatea SRL "GONVARO-CON", or în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, făptuitorul folosește bunurile proprietarului și îi cauzează acestuia daună materială în modalitatea prescrisă de dispoziție - prin înșelăciune sau abuz de încredere, însă bunul material rămîne a fi în continuare ca proprietatea aceleiași persoane, ceea ce, la caz, nu a fost realizat, pentru că partea vătămată i-a transmis mijloacele bănești inculpatei.*

De asemenea, Colegiul lărgit specifică că, pentru a încadra acțiunile inculpatei în baza art. 196 Cod penal, instanța de apel urma să invoce care probe confirmă că nu a avut loc însușirea banilor primiți de inculpata Tacu O., ci a fructului beneficiului, folosul utilizării banilor încredințați ei. În decizia atacată nu este o atare motivare precum că în urma acțiunilor inculpatei, cu referire la banii primiți în numerar, să se confirme existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, care prevede *intenția* spre folosire temporară a bunurilor, de unde rezultă că prin decizia atacată faptelor săvârșite de inculpată li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din aceste motive, recursurile declarate de către procuror și avocatul Gafton M. în numele inculpatei Tacu O. urmează a fi admise, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat pe motivele invocate în apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere corespunzătoare, ținând cont de motivele casării

deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru și avocatul Gafton Mihai în numele inculpatei Tacu Olga, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Tacu Olga Filip* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 21 aprilie 2016.

Președinte
Judecătorii

(semnătura)
(semnătura)
(semnătura)
(semnătura)
(semnătura)

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Nadejda Toma